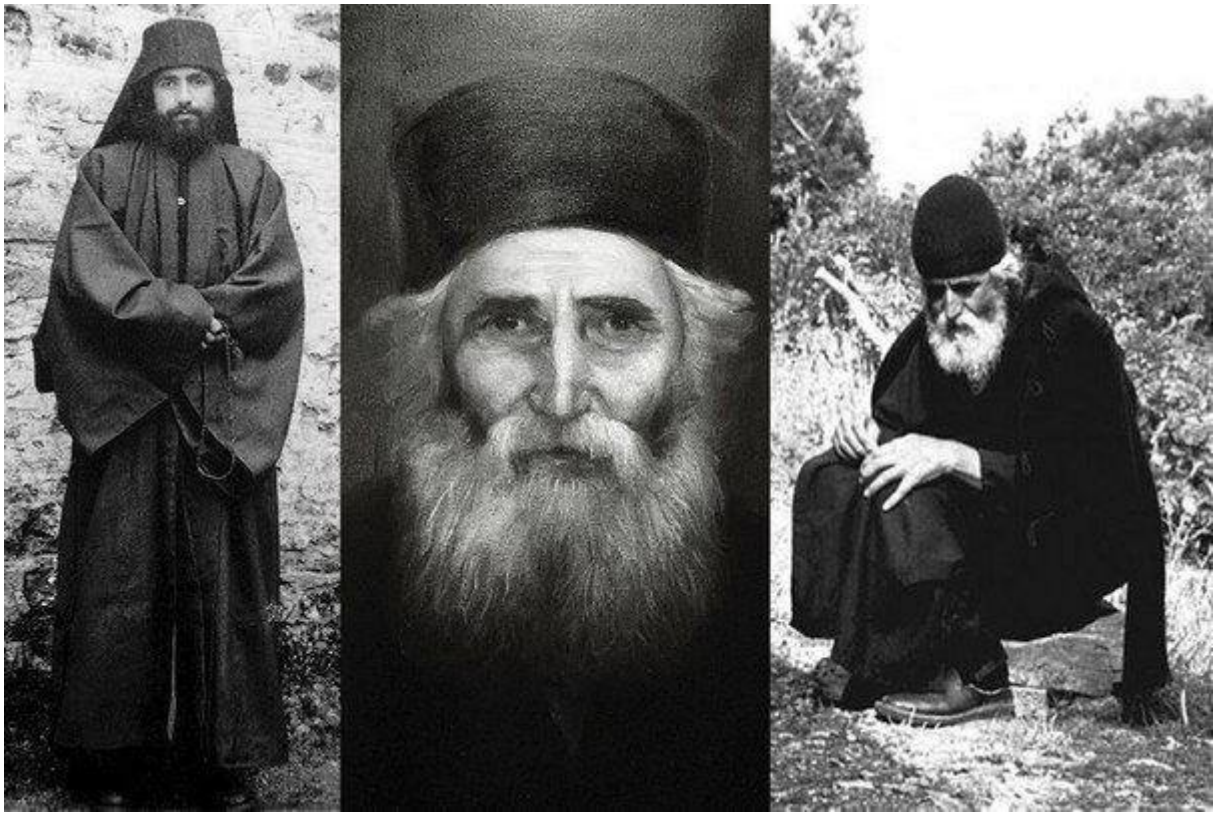
30 Σεπτεμβρίου 2019

Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης: Πουθενά τό Ευαγγέλιο δέν λέει να πιστεύω στον εγωισμό μου, αλλά να πιστεύω στόν Θεό

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Ο άνθρωπος είναι μυστήριο ! Καί αν σέ έβαλαν νά κρίνεις νά σκεφθείς: “είναι αυτή η κρίση θεική ή είναι γεμάτη εμπάθεια ;”

... Νά μήν έχετε εμπιστοσύνη στόν εαυτό σας ούτε στήν κρίση σας. Υπάρχει μέσα πολύς εγωισμός , όταν κανείς κρίνει. Εμένα μέ βάζουν νά κρίνω ένα θέμα καί ενώ

δέν θέλω ...όταν πάω νά κάνω προσευχή , δέν νιώθω, ας υποθέσουμε, εκείνη τήν γλυκύτητα πού νιώθω άλλες φορές. Όχι ότι μέ πειράζει η συνείδησή μου γιά κάτι, αλλά γιατί έκρινα σάν άνθρωπος.

... Όταν κανείς κάνει πνευματική δουλειά στον εαυτό του, όταν αγωνίζεται τότε φωτίζεται από τόν Θεό. ...Γι'αυτό και βλέπει μακριά. Ένας πού έχει μυωπία , από κοντά βλέπει τά πράματα καλά, αλλά μακριά δέν βλέπει. Καί ένας που δέν έχει μυωπία, έ, το πολύ-πολύ θά δεί λίγο μακρύτερα, αλλά καί αυτό δέν λέει τίποτε. Τά σωματικά μάτια είναι δύο· τά πνευματικά είναι πολλά.

... Αν δεν εξαγνισθεί ο άνθρωπος, αν δέν έρθει ο θείος φωτισμός, όσο σωστή καί αν είναι η άλλη γνώση-αυτό βλέπω-είναι ένας ορθολογισμός καί τίποτε παραπάνω.Καί αν λείψει ο θείος φωτισμός , καί αυτά πού θά πούν καί θά γράψουν, δέν θά βοηθήσουν. Βλέπετε τό ψαλτήρι πού είναι γραμμένο μέ θείο φωτισμό, τί βαθιά νοήματα έχει! Μάζεψε αν θέλεις όλους τούς Θεολόγους, όλους τούς φιλολόγους, καί θά δείς ότι έναν ψαλμό μέ τέτοιο βάθος δέν μπορούν νά φτιάξουν! Ενώ ο Δαβίδ ήταν αγράμματος, αλλά βλέπεις καθαρά πώς τόν οδηγούσε τό Πνεύμα του Θεού.

Καί η Εκκλησία σήμερα ταλαιπωρείται , γιατί λείπει ο θείος φωτισμός καί καθένας πιάνει τά πράματα όπως θέλει. Μπαίνει καί τό ανθρώπινο στοιχείο καί δημιουργούνται πάθη καί αλωνίζει μετά ο διάβολος. Γι' αυτό δέν θά πρέπει νά ζητούν εξουσία οι άνθρωποι πού εξουσιάζονται από τά πάθη τους.

– Δηλαδή,γέροντα, πρέπει νά ζητούν επίμονα τόν θείο φωτισμό οι άνθρωποι ;

– Ναί , γιατί αλλιώς οι λύσεις πού δίνουν είναι ενέργεια του μυαλού. Δημιουργείται σύγχυση μετά. ...

...Καί πάντα γιά κάθε τί πού σκέφθεσθε νά κάνετε, νά λέτε "άν θέλει ο Θεός", μήν πάθετε καί 'σείς ό, τι έπαθε κάποιος μιά φορά. Είχε αποφασίσει νά πάει στό αμπέλι του γιά δουλειά. Αύριο πρωΐ-πρωΐ, λέει στή γυναίκα του , θά πάω στό αμπέλι "Αν θέλει ο Θεός θά πάς", του λέει εκείνη. "Θέλει δέν θέλει ο Θεός, λέει εκείνος, εγώ θά πάω". Την άλλη μέρα ξεκίνησε νύχτα. Στόν δρόμο εν τώ μεταξύ πιάνει τέτοιος κατακλυσμός, πού αναγκάσθηκε νά γυρίσει πίσω. Δέν είχε φέξει ακόμη. Χτυπάει τήν πόρτα, "ποιος είναι;", ρωτά η γυναίκα του. "Αν θέλει ο Θεός λέει εκείνος ,ο άνδρας σου είμαι!"... Ο άνθρωπος , αν θέλει νά μή βασανίζεται , πρέπει νά πιστέψει στό "χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν", πού είπε ο Χριστός. Νά απελπισθεί δηλαδή από τόν εαυτό του μέ τήν καλή έννοια καί νά πιστέψει στήν δύναμη του Θεού. ...Τότε βρίσκει τόν Θεό. ...Οι πιό πνευματικοί άνθρωποι απελπίζονται μόνο από τό "εγώ" τους , διότι τό "εγώ" φέρνει στόν άνθρωπο όλη τήν πνευματική

δυστυχία.

Ο Χριστός ζητούσε πρώτα τήν πίστη στήν δύναμη του Θεού καί ύστερα έκανε το θαύμα. “Αν πιστεύεις στήν δύναμη του Θεού, θά γιατρευθείς”, έλεγε. Όχι όπως λένε λανθασμένα μερικοί σήμερα : “ Ο άνθρωπος έχει δυνάμεις καί αν πιστεύει στίς δυνάμεις του, μπορεί νά κάνει τά πάντα”..: Νά πιστεύεις δέν λέει τό Ευαγγέλιο; Συμφωνούμε επομένως. “Ναί”, ο Χριστός έλεγε “πιστεύεις;”, αλλά εννοούσε: “Πιστεύεις στόν Θεό;” Πιστεύεις ότι μπορεί ο Θεός;”” Ζητούσε τήν διαβεβαίωση του ανθρώπου ότι πιστεύει στόν Θεό , καί τότε βοηθούσε.

Πουθενά τό Ευαγγέλιο δέν λέει να πιστεύω στον εγωισμό μου, αλλά να πιστεύω στόν Θεό, ότι μπορεί ο Θεός να με βοηθήσει, νά με θεραπεύσει. Αυτοί όμως τά παίρνουν ανάποδα καί λένε: “”Ο άνθρωπος έχει δυνάμεις καί πρέπει νά πιστεύει στόν εαυτό του”. Τό νά πιστεύει κανείς στόν εαυτό του έχει έγωισμό ή δαιμονισμό.

– Μπορεί ένας άνθρωπος πού είναι έξυπνος , αλλά έχει πάθει, νά έχει σωστή κρίση ;

– Κατ’αρχάς νά προσέξει νά μήν πιστεύει στό μυαλό του, γιατί , αν είναι πνευματικός άνθρωπος, θά πλανηθεί καί, αν είναι κοσμικός, θά τρελλαθεί. Νά μήν πιστεύει στόν λογισμό του. Νά ρωτά , νά συμβουλεύεται, να αγιάσει τήν εξυπνάδα του. Καί γενικά όλα όσα έχει ο άνθρωπος , όλα νά τά αγιάζει. Όταν η εξυπνάδα αγιασθεί, βοηθά νά αποκτήσει κανείς τήν διάκριση. Ένας έξυπνος αν δέν αγιασθεί δέν έχει πνευματική διάκριση. Ένας πάλι από τήν φύση του απλός μπορεί έναν πλανεμένο νά τόν πάρει γιά άγιο καί έναν θηλυπρεπή νά τόν πάρει γιά ευλαβή.

Γέροντος Παισίου, από τό βιβλίο “ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ”